

Sygn.akt II Ka 17/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 marca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Klimas

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Katarzyny Jaśniak Prokuratora Prokuratury Rejonowej w

po rozpoznaniu w dniu 07 marca 2019 roku

sprawy P. Z.

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 05.11.2018 roku sygn. akt IIK 331/18

Uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Anna Klimas

Sygn. akt II Ka 17/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kole wyrokiem z dnia 05 listopada 2018r. w sprawie II K 331/18 uniewinnił P. Z. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk polegającego na tym, że w dniu 04 maja 2018r. w miejscowości D. gm. K., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny m-ki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,94 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wyrok ten zaskarżył w całości prokurator, który zarzucił w apelacji wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż wyjaśnienia oskarżonego P. Z. złożone na rozprawie są wiarygodne, pomimo ich sprzeczności z opinią biegłego, wynikami badań stanu trzeźwości i zeznaniami świadków między innymi J. Z. oraz funkcjonariusza Z. B. i w konsekwencji uniewinnieniu oskarżonego od zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa ocena całości zgromadzonego materiału dowodowego dokonana w oparciu o wskazania wiedzy i doświadczenie życiowe wskazuje, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się uzasadniona i w konsekwencji podniesione w niej zarzuty musiały doprowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Kole.

W ocenie sądu okręgowego – sąd rejonowy nie wyjaśnił w sposób należyty wszystkich okoliczności sprawy.

Prokurator swoje zarzuty sprowadza do błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, tzw. „błędu dowolności”. W ugruntowanym orzecznictwie sądu i doktrynie przyjmuje się, że błąd taki może być wynikiem nieznanności określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów, np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd.

Podkreślić należy, że sąd I instancji dość szczegółowo omówił dowody przeprowadzone w sprawie, w szczególności wyjaśnienia oskarżonego P. Z. czy świadków J. Z. i funkcjonariusza Z. B.. Sąd merytoryczny zarządził również przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza sądowego na okoliczność spożycia przez oskarżonego alkoholu.

Sąd Rejonowy wskazał również na okoliczności, jakie wynikały z tych przeprowadzonych dowodów. Prokurator kwestionując ustalenia sądu I instancji powołuje się właśnie na wyjaśnienia oskarżonego i zeznania powołanych świadków i wynikające z nich okoliczności a także opinię biegłego.

Ten sam sąd ustalił, że oskarżony P. Z. w dniu 4 maja 2018r. nie prowadził w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego znajdując się pod wpływem alkoholu, bowiem alkohol ten zaczął spożywać dopiero po dotarciu do domu rodzinnego około godz. 22:30.

Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w szczególności wersji ferowanej w toku przewodu sądowego, iż alkohol spożył on dopiero około godz. 22:30, po położeniu dzieci spać. Tak samo potraktował Sąd Rejonowy zeznania świadka K. Z., w zakresie w którym potwierdzała ona właśnie tą wersję oskarżonego.

Opierając się na tych ustaleniach prokurator wskazuje w apelacji, że oskarżony P. Z. kilkakrotnie zmieniał wersję wydarzeń a wersja przedstawiana na rozprawie w zasadzie była czwarta z kolei a mimo to Sąd nie odmówił wyjaśnieniom tym wiarygodności i uznał je za logiczne i wiarygodne.

Mało tego, na co wskazuje skarżący Prokurator – Sąd wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie obdarzył walorem wiarygodności pomimo, iż stoją w sprzeczności z zeznaniami funkcjonariusza Policji Z. B., który przecież jako osoba obca dla oskarżonego nie miał żadnych powodów by pomawiać oskarżonego lub też działać na jego korzyść. Wyjaśnienia oskarżonego ponadto stoją w opozycji z zeznaniami świadkami J. Z., która kwestię prowadzenia przez oskarżonego pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu potwierdzała na każdym etapie postępowania a jedyna nieścisłość w jej zeznaniach dotyczyła tylko czasookresu i sposobu powzięcia informacji dotyczących okoliczności zabrania przez oskarżonego dzieci i udania się do matki. Jak słusznie również wskazuje Prokurator okoliczności na które wskazuje świadek J. Z. tj. w zakresie stanu nietrzeźwości oskarżonego już w trakcie kłótni między stronami jak i kwestii o której godzinie J. Z. została poinformowana przez swoją matkę o opuszczeniu przez oskarżonego wraz z dziećmi ich wspólnie zajmowanego domu mogłyby zostać pośrednio potwierdzone billingami rozmów z telefonu J. Z., gdyby jednak Sąd I instancji nie odstąpił od ich zabezpieczenia.

Dalej słusznie Prokurator zauważa, iż nie do końca można zgodzić się ze Sądem I instancji, że na uznanie jako wiarygodnej ostatniej z wersji przedstawianych przez oskarżonego pozwala opinia biegłego. Sąd Odwoławczy zauważa, iż Sąd I instancji sam potwierdza, że w zasadzie biegły nie odniósł się do kwestii wyników badań na stan trzeźwości w odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie a pomimo to bezkrytycznie uznaje tę wersję za wiarygodną. Przy czym Sąd ten jakby stara się nie zauważać, że wyniki badań stanu trzeźwości oskarżonego jednoznacznie wskazują, że był on już w fazie eliminacji alkoholu a przecież oskarżony P. Z. na rozprawie wyjaśnił, iż spożywanie alkoholu zakończył około godz. 24:00, więc gdyby faktycznie zakończył spożywanie alkoholu bezpośrednio przed przyjazdem Policji, znajdowałby się w fazie wchłaniania alkoholu a nie jego eliminacji.

Zarzuty postawione przez prokuratora wykazały, że sąd I instancji dopuścił się oceny przeprowadzonych dowodów w sposób dowolny, nie mieszczący się w granicach art. 7 k.p.k. Sąd I instancji nie przeprowadził w sumie logicznej analizy

tych dowodów poprzestając na ich zaprezentowaniu i wyrażeniu swoich wątpliwości, czy rzeczywiście oskarżony dopuścił się zarzucanego czynu.

Zdaniem sądu okręgowego sąd I instancji dokonując ustaleń faktycznych, nie przeprowadził prawidłowej, dogłębnej analizy zgromadzonego materiału dowodowego, przez co wyrok nie oparł się zarzutem dokonania ustaleń z naruszeniem zasad logiki i doświadczenia życiowego, a w konsekwencji błędu w ustaleniach faktycznych.

W tym stanie rzeczy uznając zasadność zarzutów apelacyjnych postawionych przez prokuratora, zgodnie z treścią art. 437§1 k.p.k. i art. 438 pkt 3 k.p.k. sąd odwoławczy był zmuszony wyrok uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Kole do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości uwzględniając powyżej podniesione okoliczności.

Sąd ten ponownie dokona oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Przeprowadzi gruntowną analizę – w szczególności wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie, kiedy ferował on już czwartą z kolei wersję wydarzeń, uwzględniając zarówno czas jak i ilość i rodzaj spożywanego przezeń alkoholu, wyniki badań na stan trzeźwości, zeznania świadków J. Z. i funkcjonariusza Policji Z. B. a wszelkie sprzeczności w tym zakresie opierając na ewentualnej uzupełniającej opinii biegłego, ponadto w razie stwierdzenia takowej potrzeby Sąd Rejonowy zabezpieczy billingi rozmów z telefonu J. Z..

W przypadku, gdy pojawią się okoliczności prowadzące do konkurencyjnych wniosków i niewątpliwych, bądź wątpliwych hipotez sąd I instancji również podda je gruntownej analizie i ocenie pod kątem wiarygodności.

Dopiero tak przeprowadzona analiza materiału dowodowego i właściwa ocena dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego pozwoli na dokonanie właściwych ustaleń faktycznych stanowiących podstawę prawidłowego orzekania.

Anna Klimas